

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Avtvmnalis - A Dominica Decimaquinta post Pentecosten, ad
Adventum

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Nemo bene alium arguit qui non est paratus argui, &c.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44846

tum non sanasti: quod contractum est non alligasti; Et quod abiecitum est non reduxisti; Et quod perierat non quaesisti: sed cum austeritate imperabatis eum, Et cum potentia. Vide quae illic plura leguntur, & maximè de turbata pedibus aqua quam Pastores ovibus dant bibendam quibus & aptè congruit

QUINTA VERITAS.

Non est bona severitas nisi cum esset mala suavitas.

RATIO EST, Quia non est bona severitas in corrigendo vel accusando nisi servetur ordo charitatis, de quo expressè S. Thomas ubi de correctione fraterna.

Sed non servatur ordo charitatis nisi prius suavitas quam severitatem adhibeas; Aut quod idem est, si severitatem adhibeas nisi cum esset mala suavitas; Id est, nisi cum deteriore faceret peccatorem. Nam primo in spiritu lenitatis

Gal. 6. est instruendus, Et non procedendum ad extrema, nisi in extremis; Et vos Patres, nolite ad iracundiam provocare filios vestros. Nolite ad indignationem provocare. Cum sederem, inquit

Ephes. 6. Col. 1. Job. 30. Job, quasi Rex circumstante exercitu, eram tamen maerentium consolator: Ubi S. Gregorius ostendens auctoritatem regiminis jungi debere cum ministerio pietatis, sic ait accommodatè: Disciplina enim vel misericordia multum destituitur si una sine altera teneatur. sed circa subditos suos inesse Rectoribus debet & iuste consolans misericordia, & pie serviens disciplina. Hinc est quod semivir illius vulneribus qui à Samaritano in stabulum ductus est, & vinum adhibetur & oleum. Et quae plura pergit filius. Aptissime

verò ad rem nostram Seneca: Nempe medicus

20. Mor. 8. primo in levibus vitis tentat non multum ex quotidiana consuetudine inflectere, & cibis, potionibus, exercitationibus ordinem ponere, ac valetudinem tantum mutata vita dispositione firmare. Proximum est ut modus proficiat. Simodius & ordo non proficit, subducit aliqua & circumcidit: si ne adhuc quidem responderet, interdicit cibis & abstinencia corpus exonerat. Si frustra molliora cesserunt feris venam, membrisque adhaerentia nocent & morbum diffundunt, manus affert. Et caetera quae curandis applicat animis. Non est verò hic omitendus S. Bernardus, qui cum ubique melleus & lacteus, tum his praeteritum

verbis: Audiant haec Praelati qui sibi commissis

semper volunt esse formidini, utilitati raro. Erunt

divini qui iudicatos terram. Dicite subditorum in

Can. matres vos esse debere, non Dominos. Studete magis amari quam metui. Et si interdum severitate opus est paterna sit non tyrannica. Matres fovendo, Patres vos, corripiendo exhibeat. Mansuescite, ponite severitatem: suspendite verbera. producite ubera, pectora lacte pinguescant non typhoeurgete. Quid iugum vestrum super eos aggravatis quorum potius onera portare debetis? Cur morosus à serpente parvulus fugit conscientiam Sacerdotis, ad quem eum magis oportuerat tanquam ad sinum recurrere matris? Si spirituales estis, instruite huiusmodi in spiritu lenitatis. Consideret unusquisque seipsum, ne & ipse sentietur. Alioquin illo in peccato suo morietur, sanguinem autem ejus, ait, de manu tua requiram.

Et ubi?

Et ubi?

Et ubi?

Et ubi?

Et ubi?

Et ubi?

Et ubi?

Et ubi?

Et ubi?

Et ubi?

Et ubi?

Et ubi?

Et ubi?

Et ubi?

Et ubi?

Et ubi?

Et ubi?

Et ubi?

Et ubi?

Et ubi?

Et ubi?

Et ubi?

Et ubi?

Et ubi?

Et ubi?

Et ubi?

verbis: Audiant haec Praelati qui sibi commissis semper volunt esse formidini, utilitati raro. Erunt divini qui iudicatos terram. Dicite subditorum in Can. matres vos esse debere, non Dominos. Studete magis amari quam metui. Et si interdum severitate opus est paterna sit non tyrannica. Matres fovendo, Patres vos, corripiendo exhibeat. Mansuescite, ponite severitatem: suspendite verbera. producite ubera, pectora lacte pinguescant non typhoeurgete. Quid iugum vestrum super eos aggravatis quorum potius onera portare debetis? Cur morosus à serpente parvulus fugit conscientiam Sacerdotis, ad quem eum magis oportuerat tanquam ad sinum recurrere matris? Si spirituales estis, instruite huiusmodi in spiritu lenitatis. Consideret unusquisque seipsum, ne & ipse sentietur. Alioquin illo in peccato suo morietur, sanguinem autem ejus, ait, de manu tua requiram.

SEXTA VERITAS.

Nemo bene alium arguit qui non est paratus argui.

Tam libenter accusari quam accusare:

Tam repugnanter accusare quam accusari: Sunt haec duo bene arguentis argumenta.

RATIO est duplex. Prima quam diximus, quod nemo bene alium arguit, nisi ex vero Dei offensi zelo arguat.

Sed non est iste verus zelus, nisi qui alium arguit sit paratus argui, nisi tam libenter velit accusari quam acculare, vel tam repugnanter accuset quam accusetur; nam si offendit Deum aequè atque alius, cur ex illo zelo si verus est, non velit argui?

Altera verò ratio magis spectat modum bene arguendi vel accusandi quam ipsam accusationem; Nemo enim bene alium arguit si contra praecipuum naturale charitatis arguat.

Sed nisi sit paratus argui, nisi tam libenter velit accusari quam accusare: vel nisi tam repugnanter accuset quam vellet accusari, contra praecipuum illud charitatis arguet: Nam praecipuum illud est, ne quid proximo faciamus quod nollenus ab illo nobis fieri.

Tu ergo qui nolles argui vel non isto modo quo alium arguis: nonne id illi facis, quod tibi nolles ab illo fieri? O quam verè dictum, Eccl. 11. *tellige quae sunt proximi qui ex seipso.* Nihil sensibile

Abilius quam cum ab alio perperam arguimur aut accusamur. Atque hinc

SEPTIMA VERITAS.

Vix alius est malus minus excusabilis, quam qui male accusat alium.

RATIO hæc est inter alias, quod vix est ullus malus minus excusabilis quam qui peccat contra notius naturæ lumen. Sic enim scire & videre magis potest quod peccet; aut si non videt, signum est naturæ valde corruptæ & malignæ.

Sed qui male accusat alium, peccat contra notius naturæ lumen, nempe contra istud quo vix est aliud notius; Ne quid velimus alteri quod nollemus nobis; Nollemus autem sic male accusari, ut dictum est Hæc est enim lex & Prophetæ. Id est, hoc unum vel maxime lex omnis præcipit, hoc unum vel præcipue legum omnes interpretes commendant, urgent, inculcant, nullus ut ignorantiam, impotentiam, aut quidvis deum excuset.

At forte dicit se non ita reum, se non ita culpandum, se non recusatorem argui si se arguendum nosset; Sed hæc est ignorantia sui valde damnosa quæ vel est causa cur alios tam facile quis arguat: vel quod quis alios tam facile arguat, inde seipsum ignorat: Quod utrumque est pestilens & valde arguendum; unde hæc est gemina &

OCTAVA VERITAS

Major perspicacitas in alienis, major in suis cæcitas.

Vel sic ex opposito:

Major in suis cæcitas, major perspicacitas in alienis.

RATIO utriusque est eadem, quod quanto se nosset animus extra se magis profundit, minus de se intus sibi reservat.

Sed cum se nimis ita foras effundit, tunc est major perspicacitas in alienis; & cum minus intra se de se habet, tunc est major in propriis cæcitas. Oportet enim animum sui totius plane compotem, & in se toto collectum ut se suosque

defectus probè agnoscat; Quod SS. Patres fuse passim exponunt: In primis Origenes in illud primi Cantico, Si ignoras te, o pulcherrima inter mulieres, egredere & abi post vestigia gregum. S. Basilus in illud Attende tibi. S. Bernardus in libris de Consideratione ad Eugenium Papam, quem ut applicet ad se cognoscendum, sic primò illum ad se revocat: Cum omnes te habeant, esto etiam tu ex habentibus unus. Quid solus fraudaris munere tui? Usquequo vadens spiritus & non rediens? Usquequo non recipis te, & ipse inter alios vice tua?

Sandtus vero Gregorius in illud Jobi ad suos adversarios: Vos contra me erigimini, & arguitis me opprobriis meis, egregie docet sic perverti ordinem, quando prius aut magis ad alios quam ad nos cognoscendos & accusandos incumbimus, cum nullus alium accusare vel judicare sit aptus qui se prius non judicat. Verba ejus sunt: Ordo quippe erectionis in bono iste est, ut primùm contra nos, postmodum contra malos erigamur. Nam quis contra bonos erigitur, per superbiam inflatur. Contra nosmetipsos enim erigimur, quando mala propria recognoscimus, districta nosmetipsos poenitentia ultione ferimus, quando nequam nobis in peccatis parcimus, & nullis erga nos cogitationum blandimentis inclinamur. Qui si districtè prius nostra in nobis mala insequimur, justum quoque est, ut etiam contra aliena mala utiliter erigamur: & ea qua in nobis punimus, etiam in aliis redarguendo superemus. Sed hanc erectionem mali nesciunt, quia se relinquunt, & bonos impetunt. Sibi se intra conscientiam suam mollitie blanda adulationis inclinant, & contra bonorum vitam districtione asperitatis eriguntur. Vnde amicus beati Jobi in ejus flagello timentibus, rectè nunc dicitur: At vos contra me erigimini, id est, vosmetipsos redarguendos relinquitis, & me districtis sententiis increpatis. Qui enim semetipsum prius non judicat, quid in alio rectum judicet, ignorat. Et si novis fortasse per auditum quod rectè judicare debeat: rectè tamen judicare aliena merita non valet, cui conscientia innocentia propria nullam judicii regulam præbet. Hinc est enim quod insidiantibus quibusdam, & puniendam adulteram deducentibus dicitur: Qui sine peccato est vestrum, primus in illam lapidem mittit. Ad aliena quippe punienda peccata ibant, & sua reliquerant. Revocantur itaque intus ad conscientiam, ut prius propria corrigant, & tunc aliena reprehendant. Hinc est quod cum tribus

L. 1, c. 5.

Job. 19.

L. 14. c. 13.

Joann. 8.

Benja-